

Ese de dône ori in septemana: Joi-a si Domineca; era candu va pretinde importanțe materialeloru, va esă de trei séu de patru ori in septemana.

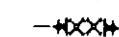
Prețul de prenumeratiune.

pentru Austria:

pe anu intregu	8 fl. v. a.
diumetate de anu	4 fl. v. a.
patru	2 fl. v. a.
pentru România și strainatate:	
pe anu intregu	12 fl. v. a.
diumetate de anu	6 fl. v. a.

ALBINA

Prenumeratiuni se fac la toti dd. corespondenti ai nostri, si de adresulu la Redactiune Stationgassee Nr. 1, unde sunt a se adresa si corespondintele, ce privesc Redactiunea, administratiunea seu spreditora; cîte vor fi nefrancate, nu se vor primi, era cele anume nu se vor publica.

Pentru anunție si alte comunicatiuni de interesu privat — se respunde cîte 7. cr. de linia; repetitile se fac cu pretiu scadutu. Prețul timbrului cîte 90 cr. pentru una data se antecipa.

Pesta, in 11 novembre n. 1871.

Cancelariulu imperiului austriac este demisiunatu — „din consideratiuni de sanatate,” dice autografulu MSale; numai cătu nu ni spune, de sanatate a dlui Beust? séu a Monarchiei? Căci despre dlu Beust se scie, că in aceeași dia candu primi demissiunea, adeca alaltaieri joi, prin ventu si plôia, se plimbă cu fiului seu calare pe stratele Vienei si in Prater. Va se dica, despre a escel. sale sanatate inca n'am auditu respandindu-se faimă neliniscitórie in lume, ér despre Monarchia austro-magiară, precum spusseram si mai de unadi, lumea incepe a crede si a vorbí că — este „omulu celu morbosu.”

De ar dă ceriulu ca MSa o data se ajunga a pricepe acésta si sè se apuce a provedé de sanatatea Monarchiei si a poporului, ér nu atâtua a dominilor!

Autografulu imperatescu de altmirelă redica pana 'ntr'alu sieptelea ceriu meritele contelui Beust — pentru tronu si pentru statu, si-i esprime „cea mai sincera multiamita.”

Nu scim, déca in Austro-Ungaria, afora de Dinastia, tronu si statu, mai existu si popóra; atât'a insa cutesamă a incredintă cu tóta cea mai devota supunere MSale că, déca mai sunt si popóra si déca si acestea ar mai avé interes — ale loru si unu dreptu de votu alu loru propriu, majoritatea precumpenitoria a poporului abia ar gasi vr'unu motivu d'a recunoscere merite si d'a esprime recunoșciuntia dlui conte Beust.

Unu alu duoilea autografu imperatescu redica pre trantitulu cancelariu alu imperiului la demnitatea de membru pe vietia alu casei boierilor de din colo de Laita: si unu alu treilea se astépta ca reale sè-i confira ambasad'a din Londra, cu una dotatiune cam de 100,000 fl. la anu.

Urmatoriulu dlui Beust — nu mai incape indoiela că are sè fia contele Andrassy; numirea a si primit'o, dar ea nu s'a publicatu, pana sè se mai reguledie si cestiuinea urmatoriului seu in presidiul ministeriului ungurescu si — cestiuinea ministeriului de peste Laita, care inca mai face multa spargere de capu poterilor inalte.

De urmatoriul alu dlui Andrassy se tiene ca securu contele Lonyay, de cumva dlu D'ak si cu partit'a sa n'ar face dificultati.

Dupa implinirea definitiva a postului de ministru-presedinte magiaru, se astépta o modificare a cabinetului ungurescu, fiindu că se tiene cumca — pentru forma, la cestiuinea demisiunarei dlui Andrassy, intregu ministeriulu seu va demisiuná, ér urmatoriulu seu apoi va compune unu cabinetu propriu alu seu, intru carele eventualmente — unulu séu altulu din ministrii actuali — nu va poté sè asle locu.

In momentu acésta este situatiunea.

Despre causele demisiunării atâtua de ne-asteptate a dlui c. Beust, dlu corepondinte alu nostru din Viena ni scrie o corespondintia cam pré lunga si — inca si mai multu revoltatória, pre carea deci, pentru ambele consideratiuni, asta data nu suntemu in stare de a o publicá. Estra-gemu din ea numai atât'a:

„C. Andrassy — intr'adeveru a fostu informatu despre tóte planurile de impacatiune cu cechii si a consenitul cu tóte, dar sub o conditiune, déca opiniunea publica, a nume si mai vertosu in strainata, nu se va alarmá in contra!”

Monarchulu a sciutu de acésta si a fostu de acordu, avendu cele mai deci-

sive motive d'a multiumi si d'a cascigă pe cehi, si — successivmente si pe celealte popóra, mai mici si mai mari, ale Imperiului...“

„Dar — este cunoscutu că, nu numai nemtii in intréga Austro-Ungaria, ci poporatiunile Germaniei celei mari — mai pretotindeniá s'au alarmatu in celu mai pronunciato modu contra acelora planuri de impacatiune; mai multu: din acésta alarmare, Imperatulu Germaniei sè fia luatu indemnu d'a se pronunciá a supr'a causei, si — MSa austro-unguresca de o data s'a vediutu pusu in cea mai grea si fatale situatiune politica! Si nu-i mai remanea de cătu alternativ'a, de a-si rumpe cuventulu facia de Boemia, séu a vatemá juru in prejuru!“

„In acésta perplexitate, plina de necasu si de indignatiune, s'a descoperit u — alarmarea nemtilor si in intru, si a celor din afara — nu s'a facutu fora scirea si conlucrarea, chiar si intrig'a contelui Beust! — carele intr'adeveru, la acésta ocasiune s'a arestatu multu mai mare némtii, de cătu austriacu!“

„Despre dlu c. Andrassy, urmatoru lui Beust, atât'a sè tieneti ca siguru, că elu, cu o buna maniera, va parasi pre cehi si — se va servi de poloni pentru planurile sale. Nime ca aristocratii poloni sémena intru tóte cu aristocratii magiari; nime nu scie minti si amagí in susu si diosu — atâtua de minunatu! Dar intr'un'a fórte se pacalesce vulpea unguresca, candu adeca 'si intipuesce că va sè imbetu cu apa pre muscalu. Tieneti minte: aici vor sè-si faca de capu domnii stepanitori ai nostri!...“

Ce afara de aceste crise mai agita astadi cu veemintia spiritele in capital'a Ungariei, este o epistola a — marelui Kossuth, pre care acest'a, provocat de deputatulu Helfy, o scrisse acestuia a supr'a conflictului cu cechii si specialu a supr'a ingerintie inamică a contelui Andrassy in acelu conflictu.

Acésta epistola, datata din Turinu, 5 nov., si publicata in „M. Ujság“ de ieri, condamna cu tóta resolutiunea procederea guvernului ungurescu facia de planurile de complanare ale cechilor, aréta din firu in peru că prin caderea acestoru planuri cechii trebue sè se arunce in braiale panslavismului si in locu de dreptulu istoricu, cu carele fusera respinsi, ei trebue sè-si ie refugiulu la dreptulu de nationalitate, pre care base intregu slavismulu din Austro-Ungaria va se devina solidariu in lupta, si — totu veninu lui o sè se verse a supr'a magiarilor.

Kossuth din acésta politica a guvernului ungurescu prevede nascendu-se cele mai mari pericile pentru natiunea magiară. — Vorbesce multe, fórte nimerite si despre nationalitat, si a nume splicatiunea ce elu o dà crisei de astadi din Austria, tare se apropiu de a nostra. Dar — ce ni pare reu este, că elu nu se pronuncia respicatu a supr'a cestiuinea de nationalitate in Ungaria si Transilvanía, ce numai asia ni potemu splicá, că pre timpulu candu elu scrisse acésta epistola a sa, interbelatiunea dlui Dr. Aless. Mocioni nu potea sè-i fia cunoscuta. Speramu inca că densulu, avendu — precum promite — a-si continua judecat'a a supr'a situatiunei, nu va imita pre dlu c. Andrassy, ca sè fuga si elu de naintea acestei cestiani, principale si fundamentale in causa, a cestiuinei de nationalitate. —

Despre incheiarea Dietei de Praga avem sè ni incheiamu si noi darea de séma.

Mercuriu trecuta, comisiunea esmisă in caus'a rescriptului domnescu, prin principale Schwarzenberg si fece reportu si respective propunerea. Acésta era, ca Diet'a sè respunda la acelu prenaltu rescriptu cu o Resolutiune, in carea sè pronuncia ne-alegerea ventru Senatulu imperial si sustinerea dreptului de statu alu Boemiei

In cuventulu motivatoriu, reportoriulu principie aruncă o reprimere spre calea pana aci urmata de boemi cu atât'a zelul si atâtea sacrificia, si provocă la perseverare pre totu acea cale, carea neaperat trebue sè duca la invingere si triumfu.

Representantele regimului, vorbi de-spre spiritulu de reconciliatiune alu rescriptului si rogă pre Dieta, se ie in consideratiune interesele cele mai mari ale Monarchiei intrege si sè faca alegerile pentru senatulu imperiale.

Diet'e cu aclamatiune si unanimitate primi propunerea comisiunei, si apoi mai resolvendu unele curinti, se dissolvă.

Astfelui sè fini acésta incercare parțială d'a impacá pre un'a dintre cele de frunte natiuni ale Monarchiei, o incercare ce destoptase atâtea bune sperantie!

Passivitatea

este tem'a a supr'a carei astadi cu mare zelu disputa sororile nostro din Transilvania, „Gazeta Tr.“ si „Telegrafulu Rom.“

Ambele ne atingu intru cătua va si pre noi, parte de a dreptulu, dupa nume, parte prin citarea si combaterea unor espresiuni ale noastre.

Ce ni pare reu este că, si un'a si alt'a ni restalmescu unele cuvinte, macar că noi ne-am adoperat intru tóte de cea mai mare chiaritate.

Noi putine, fórte putine reflexiuni fugitive avem sè ni permitemu — si intr'un'a, si intr'alt'a parte, — fórte putine, pentru că n'am dorit a intru cu nimenes in polemia astadi a supr'a cestiuinei, pre care noi — n'o potemu, fiindu că n'avem basa a o privi la ordinea dilei.

Drui cu „epistolele anônime,” avem sè-i spunemu numai atât'a, că nu ni-a venit uici a minte sè facem „imputări speciale natiunei romane, si a nume celei din Transilvania” pentru — ne-activitate, nepasare, inertie. Ce am disu, am disu in generalitate, precum dicem pururia candu — facendu-ne detorint'a, in-de-namă la lucru si vietia; n'am disu, decătu celor ce totu mereu striga in gur'a mare că — putredim si perim in passivitate, — acelora am disu că: bine, dar cine ii impedeca, séu cine ne impedeca ca sè desvoltam cea mai mare activitate in tóte sferele vietii publice si private? Passivitatea politica opositională, ce s'a primitu la Mercuria si pre care am sustinutu si noi, impedeca desvoltarea de activitate numai acolo si in acele putene sfere politice, unde dupa legile decretate a supr'a-ne de altii, este sè ne facem unele contrarilor nostri politici-nationali, este sè li facem loru servitia in contra nostra, in contra demnitatei si existintiei noastre, este sè ni sigilam noi insine sclavagiulu natiunalu. O activitate de acésta natura séu categoria suntemu convinsi că, nici o clasa cu minte si inima a natiunei, nu va recomenda poporului si intieligintiei noastre

In acésta privintia deci, cestiuinea intréga se reduce: ôre cutare si cutare anumita direcțiune, anumitu actu publicu, recomenda-se activitatei séu passivitatei; adeca: participare noastre la elu, séu retragei noastre de la elu?? — Prin participare intarim jugulu, prin retragere ilu respingem moralmente si politica minte.

Specialu s'a lucratu despre participarea séu neparticipare romanilor ardeleni la Diéta

Ungariei, pre cătu timpu acésta partcipare nu se pote face de cătu pe bas'a unei legi alectorale miserabile, croite din adinsu spre degradarea si nimicirea romanilor, si — pre cătu timpu in acea Dieta ni se denegă dreptulu d'a discute ca faptore natuionale cestiuile vitali ale nôstre

Cu unu cuventu, passivitatea nostra a fostu ca — sè nu lucramu pe man'a contrariilor nostri!

De aci incolia: Activitate si activitate; macar si cu pumnulu!

A duou'a ce ni-am permite a-i reflectă cu tota stim'a acelui d. anonim, este, că ne mirăm, cum pote sè perda atâta vorba, sè dese atâta onore — unui pretinsu consortiu de 50 de membri, carele nu essiste de cătu in sinulu fondului dispusetiunulu. Si apoi inca li mai insinua acelui 50 din tuf'a lui Andrassy, că ar fi totu banatiénii si ungureni, si — face căte tóte imputatiuni, unele cătu de bine vatemătorie — la adres'a banatiénilor si ungurenilor! Si — tóte acestea, curatul ora nici o cauza!

In cele lalte suntemu de acordu.

Ér Telegrafulu si a nunc celui nemultumitul Brasovénii, avemu sè-i spunemu cu onore că — noi am numit u „ciarlatani“ si tienemu de „vendiatori ai natiunei“ — nu pre cei-ce au alte opiniuni inprivint'a activitatei séu passivitatei, séu in privint'a or-i-carei altei cestiu, ci pre cei-ce, in scrisu si cu gur'a, incredintidie pre dlu Andrassy, cumca romanulu, natiunea romana, se pote cascigă si impacá si foara a-i se recunoscé egalitatea natiunale si a i se acordă condițiuni de cultura, de desvoltatiunc, de prosperitate natiunale, in tocmai cu ale magiarilor.

De altmintrelea, pre cătu dlu Brasovénii din „Telegrafulu Rom.“ se pune cu totulu pre unu terenu cu „Patria“ dlu Andrassy, cauta sè-lu lasamă sè-si faca de capu ca si acésta!

In cătu pentru „passivitate“ totusi, fiindu că vedem atât'a abusu, atât'a mistificare facandu-se din ea si facandu-se chiar in „Telegraf. Rom.“ si prin cei-ce apartinu la acestu stindartu, nu potemu face sè nu-ii reflectămu si pe cei de la Redactiune, si pe cei cu „Tare si foara reservă“ din nrulu 85, (carorul multu li place a se ascunde sub acreditat'a firma a Brasovénilor si — multu li place a-si intipui că ibesesc in noi prin niscari frasne banali,) sè-ii reflectămu fratiesce si sinceru că: passivitatea, in realul ei intlesu, pre care ei atâtua de multu o ataca, nici nu s'a decretat propria-nite nici in Temisiora, séu in Mercuria, ci in — Sibiu!

Da, asi sè sciti. A fostu — căte-va septemani nainte de incoronarea MSale in Buda-Pesta, cam pe la domineca Tomei 1867, candu se lucra de inaugurarea unei activităti politice-natiunali — epochale, prin fruntasii natiunei, alesii inteligintiei natiunale, prin incredintii poporului si cu — ambii metropoli natuinali in frunte; dintre cari unulu a disu: „Mergu cu voi si cu fratele cela laltu impreuna — macar la mòrt!“ Cela laltu inca a respunsu: „Nu potu!“

Éta, din acestu „nu potu,“ a esit, cu acestu „nu potu“ s'a inaugurat „passivitatea,“ de care astadi, domniele loru Telegrafistii, totu mereu se indigna si voiescu sè ni-o atribue nòa, pre candu ea tocmai nu este a nostra, ci — propriamente a loru.

Ér in cătu pentru activitatea loru, in punctul in care o dorescu si pretindu ei, sè ni ierte a-i reflectă, că ai loru ómeni si-au stersu, in minutul u decisivu, numele subscrise de buna voia, sub proiectulu de resolutiune in caus'a autonomiei Transilvane si a dreptului natiunii romane ca natiune. Apoi astfelui de activitate ni mai recomenda chiar acei ómeni si partizanii loru?

Séu — se Vi si optima confidentialitate, o ilustratiune la activitatea DVóstre, se Vi si optima cum dlu c. Andrassy, tocmai mercuria trecuta se sprimă, intre 4, ba siese ochi

dspre romanii Transilvaniei. Elu cu unu feliu de naivitate dise dlu Dr. A. M.: „Hei, ce-ar mai fi, se potu avé vr'o 25 de romani icì in cas'a ast'a, in partit'a mea! firesce că aceia mai multu mi-ar ajunge de cătu 50 de unguri!“ — „Credu“ — i respuște amiculu nostru; „dar tocmai pentru aceea, fă-l posibile venirea si intrarea in taber'a ta cu onore.“ — La acést'a dlu Andrásy tacù. Pentru ce óre? Pentru că tocmai mai nainte se espeptorase că — de Transilvania nu pote sè fia nici vorba in diet'a ungurescă! —

Nu, domniloru si fratiloru, nu noi suntemu „martirii“ si „passivistii“, nu noi suntemu cei nepasati de poporu; nu noi suntemu cei cu „flere possem“ si cu „non possumus“ si cu „mundus se expedit“, nu noi suntemu cei ce n'am avutu curagiul d'a ne opune guvernui si d'a incercă se ne opunem chiar si domnitorului, atunci candu prin legile ungurilor nisau legatu manele si piciorale, si prin jurnamentul solenu alu Domnitorului, cu retragarea — fora nici o vina a nostra, a parolei, ba chiar a subscirienei sale, ce — precum se dicea, proprio motu ni-a fostu dat'o, — s'au sigilatu acele legi, ce cuprindu sentint'a de móre a natiunei romane din Transilvania; nu noi suntemu cari avemu vóce, sféra de activitate, oficiu si organe immediate prin medilocul poporului, in biserică si in scóla; nu pe noi ne pote privi gréu a imputatiune ce se face in suscitatulu articlu din „Teleg. Rom.“ că: „ce ati lucratu in decursulu passivitatii? . . . Ce ati contribuitu spre a despetd poporulu?“ — „Voi de poporu nu v'ati interesatu de feliu, ér strainii cu mediloci iertate si ne-iertate l'au dusu unde li-a placutu!“

Acestea sunt imputatiuni, fratiloru, cari, dupa natur'a loru, cadu de a dreptulu in capulu vostru, déca sunteti ómeni de conscientia. Au nu voi suntemi „lumin'a lumii si sarea pamantului?“ Au nu voi aveți oficiulu, chiamarea, detorint'a, posibilitatea — dupa legea dumnediescă si lumésca — d'a implini tóto cáté pretindeti că ar fi trebutu altii, nu sciu cine? — sè le implinescă?! Au nu voi, de ani ve mandriti că sunteti ómenii activitatii? — Bine, déca cei passivi n'au lucratu nimică, acést'a potem sè pricepem; ei au adoptat passivitatea si au splicat'o si aplicat'o reu: dar voi cu activitatea in gura, cum de voi lasarati poporulu in ne-sciintia, in umbr'a mortii?!

Nu, domniloru si fratiloru, nu limb'a vóstra este a adeverului si a consciintiei, noi, — cei de la „Albina“, nu suntemu passivisti, ci din contra activisti pana la móre, si — activitatea nostra incéta numai si numai candu este să facem servicia contrariloru nostri natiunali, să ajutam a ni fauri si ingreuid catusiele.

Feriti-ve, fratiloru, sè nu ajunga a crede lumea, că a vóstra activitate chiar numai aci incepe — undo a nostra incéta! —

Ce la cealalta lume politica este regula si logica, passivitatea adeca facia de legile nemorale, si opositiunea facia de guverniale rele, — la noi, fratiloru din Brasovu si de la „Telegraful Romanu“, dora nu va fi retacire, absurditate, crima! — Puneti man'a pe inima si ve mai socotiti!

Dupa noi, altu modu si midilociu nu esiste d'a-si salvá unu poporu drispit la pamentu, drepturile si onórea. Séu — ba dà, mai esiste unu modu si midilociu: revolutiunea, pentru popórale, ce au destula potere de a o face si — destui barbatii mari d'a luá responsabilitatea pentru reusita ei; căci — cunoscut este că — revolutiunea, ori ce felu sè fia ea, numai prin reusire se legalisédia.

Incheiamu repetindu că — devi'sa nostra este „activitate“, — numai intru a ne ucide si batjocuri, nu potem sè fumu activi. —

Spre sciint'a Onoratului publicu!

Conferint'a privata, intr'unita in 4 septembra a. c. din o parte a barbatiloru, cari se adau p'atunci in Sibiu, a gasit u cu cale, a emite unu Comitetu ad hoc de 7 membri, pentru a cere de la intielegint'i romana de prin tóte tieneturile opiniunile ei in privint'a conduitiei politice a natiunei romane transilvane in presunt si viitorulu celu mai d'aprópe, si anume in privint'a tinerii unei adunari natiunale.

Spre esecutarea celoru ospuse mai susu, subsemnatul Comitetu s'a adresatu prin harth'a sa din 20 septembra a. c. (publicata in tóte diurnalele natiunale,) catra 120 intieleginti din diferite parti ale tierii, de la carii pana inclusive 25 octobre a. c. au intratu 21 respunsuri, parte singulare, parte collective.

Dupa ce insa acestu micu numeru de respunsuri, facia cu multimea celoru intrebati, nu este nici cum de ajunsu, spre a fi privit u de spresiunea opiniunei generale la noi, mai verosu candu si acestu micu numeru representa diverse pareri.

Dupa ce lips'a de atâte respunsuri nu este nici cum constatarea necesitatii de vre-o adunare natiunala in timpulu presentu.

Dupa ce acestu Comitetu n'are alte instructiuni de la adunarea care l'a alesu, ér elu nu-si pote aroga siesi drepturi cari trecu preste marginile modestei sale chiamarii:

Comitetulu subsemnatu se vediu silitu a-si termina cu d'a de adi lucrările sale si a se dechiará de disolvatu.

Fiindu insa comitetulu de opiniune, că avemu se tienemu la continuitatea nostra de dreptu, si că nu potem a parasi terenul ocupat pana aci, fora daun'a intereselor nostre politice-natiunali, — opiniunea multu confirmata chiar si in dilele recente prin press'u nostra natiunala: —

Comitetulu ad hoc 'si esprime convingerea că: numai „Comitetulu natiunalu centralu“, alesu de conferint'a natiunala din Mercurea in 1868, ar fi chiamatu a luá initiativ'a in afacerile nostre politice-natiunali, — cum si parerea de reu, că activitatea acelui comitetu s'a suspendatu, in fine că e de a se conlucră la locurile competinti pentru delaturarea acelei suspensiuni.

Ne-a-n tienetu detori publicului cu aceste informatiuni.

Sibiu, 30 octobre 1871.

Comitetulu ad hoc

Principele Plon-Plon. (Napoleone Jerome.)

In butulu fiascului ce-lu pati pre insul'a Corsica, acestu principe aventurariu betranu nu si-a perduto curagiul d'a totu intrigá in contra republicei si d'a se face si mai departe rediculu in naintea lumei. Dilele trecute densu a adresatu alegetoriloru sei din Corsica unu manifestu voluminosu, intru caro organele esimperatului si acestui erou de la Sedan — cum ilu numesce diaristic'a — vedu o concepție de cea mai mare importantia, ér press'a republicana ilu condamna si provoca regimulu lui Thiers, a pasi cu energia contra Napoleonidilor si a li oprí intrarea in Francia. Plon-Plon — dupa cunoscut'a maniera a familiei Bunaparte — isi ascunde infernalele sale planuri in fruse ieuuitice si pline de patriotismu

si democratismu. Deci in sorisóres sa că, precum „regimulu interimalu“ de acum a are detorint'a d'a veghiá ca să se sustena legile si a respinge ori ce potere neamica, asia si Buna-partistii au a stimá legitimitatea si a pasi intru tóte cu moderatiune si intielegintu. (?) Numai pri a aceste midiloci se poate crea unu regim definitiv. Acest'a nu se poate intemoiá decât a pre d'oue base, pre dreptulu divinu séu pre dreptulu poporului. Faimosulu principie cugeta că, dreptulu d'antai nici nu se mai poate discute. — Amintesce apoi tóte catastrofele ce au lovitur pe Francia si, pentru a se face populariu, canta imne Parisului, pe carele „radicalii ne-buni“ l'ar despoia de demnitatea d'a mai fi capital'a tieriei. So vorbesce de conspiratiuni Bunapartistice. Densulu insa are curagiul d'a atinge tóte cestiunile, pentru că n'are nimicu d'a tiené in secretu, si pentru că sinceritatea sa (?) si are radecin'a in loialitatea sa, si pentru aceea este deatulu de insolente d'a dice: nu existu conjuratiuni Bunapartistice si nici nu vor fi. Existu numai „patrioti sinceri“, barbati cari lucra dupa convingerea loru, cari vestescu natiunei ce tienu densii de remediu ei radicalu, patrioti cari si essercita in deplina mersu drepturile loru cetatenesci si stima ordinea publica, pentru a nu mai mari calamitatem publica.

„Si pentru a dice tóte cele adeverate, continua principale rosu — sciti Voi, cine a castigatu dinastie Napoleonide mai multi aderinti? Cas'a Bourbonilor si radicalii extremi, cari abusidia de ori ce libertate si cari dupa dictatura nepotinti si condemnabile, au creatu teribil'a comuna.“

Manifestatiunea Bunapartistica incheia cu urmatorele cuvinte: „Credu că — pentru a corespunde vócei Vóstre, vócei poporului, trebuie se vorbescu curatul si deschisul. Ei bine! Uau apelu la poporu este neincungiuratu necessariu. Folosindu-se de dreptulu seu nedubitate, poporul are să decida a supr'a trei intrebări: a supr'a Republicei, regatului Bourbonilor si imperatiue Napoleonidilor. Éta deci, Voi poteti replicá tuturoru celoru ce ne invinovatesc de intrigari că, noi nu suntemu pretenzenti de tronu, ci pretendinti de unu apelu catra poporu!“

Mare intr'adeveru este insolent'a si obraznicia astorii ómeni cari au nefericit pe Francia! —

Diet'a Ungariei.

Siedint'a casei represent. din 8 nov.

Dupa autenticarea protocolului si presențarea petitiunelor, deputatulu D. Irányi reproba că guvernul nu i-a respunsu inca la interpellatiunea facuta in privint'a amenarii dielei croate. Intréba deci pe presedintele casei, daca s'a predatu interpellatiunea in scrisu si oficialmente ministrului croato-avronu? Presedintele respunde că — da s'a predatu ministrului, carele prin intrebarea de nou a interpellantului se va senti indetoratu a respunde cătu mai ourenu.

Ablegatulu serbu Pavlovics interpela pe ministrulu de finantie in caus'a unei defraudatiuni de bani ai erariului ce s'a intemplatu in Neoplanta. Interpellatiunea se va predá ministrului in scrisu.

E. Simonyi interpela ér pe ministrulu de finantie in privint'a unei motiuni a ministrului comunu de finautie, prin care a cerutu de la delegatiune 572,000 de fl. spre acooperirea speselor ce s'au causatu prin operatiunile de creditu, devenite necesarie in urm'a resbelului din 1870. Acesta motiune a fostu unu pasu

neconstituinalu, pentru că cestiunea nu apartine la delegatiune, si macar că propunerea s'a retrasu, caracterulu ei anticonstituinalu ramane neschimbatu. Intréba deci pe ministrulu ung. de finantie: daca acea propunere s'a prezentatu delegatiunei cu scirea si invoreea lui, si din a cui parte s'a recomandatul MSale spre sanctiunare prealabila? Se va predá si acést'a ministrului in scrisu. —

Deputatulu St. Majoros, din marea ingrijire pentru sanatatea sa róga cas'a, a face să se repare usiile localitatii, căci de altintrele prin tragerea acrului va suferi sanatatea in-tregu corpului legalativu. Cas'a cu mare ilaratate aviséza cestiunea cestorelui.

Trecendu-se la ordinea dilei se ie in desbatere priepitulu legei de venatu. Referintele comisiunile centrale M. Ürményi recomenda proiectul de baza a desbaterii speciali. B. Halász combatte proiectul si pledeză pentru proiectul mai multoru membri din partid'a stan-ga. Proiectul guvernului nu-lu primescu pentru că detrage unui mare numeru de proprietari de pamentu dreptulu d'a venă pre-pamentul sou, daca acest'a nu se estinde intr-unu complessu de 100 de jugere séu nu e in gradit.

D. Szomjas si cu mai multi consoci propune a se esmit o comisiune de 12 membri, carea se compuna unu nou proiectu de lege, dupa principiul unitate, luandu in consideratiune impregiurările.

E. Simonyi intre altele dice că desbaterea proiectului despre legea de venatu va absorbă mai multe dile si că ar fi mai cu scopu d'a deliberă alte legi de mai mare importantia si urgintia, d. e. legea despre organizarea casei magistratilor; si din punctul de vedere economic ar fi multu mai importante d'a regulă prim lege cestiunea regalielor. — Introducerea voturilor virili — continua Simonyi — a violat drepturile personale, legea proiectata despre venatu va viola dreptulu de proprietate; róga deci camer'a a respinge proiectul de lege si déca tocmai doresce a deslegă acesta cestiune, esmita mai bine o comisiune pentru compunerea unui proiectu mai dreptu si ratinabilu, precum d. e. propuse d. Szomjas.

I. Madarász afirma că proiectele de lege pentru venatu sunt create numai pentru placerea „domnisorilor nobili“, pentru petrecerea singuracilor, de folosulu si binele poporului nu se ngrigesce de felu. Este contra proiectului de lege.

Dupa ce se mai vorbesce din drépt'a pentru primirea proiectului, éra din stang'a contra primirei, majoritatea casei primescu proiectul de lege de baza a desbaterii speciali in care dupa multa si grea discussiune, inca se primescu doiwo §§. si adeca prin voturi numerate, 80 contra, pentru 80, derimandu in acestu casu pentru prim'a óra presedintele cu alu seu votu in favórea domniloru! —

S'a cestiu apoi pentru a troi-a óra legea despre essecutorii judiciali carea s'a primitu definitivu. — Presedintele incheia siednt'a la 1½ óra. Cea viitoră se anuncia pre mante-di la 10 óre. —

Siedint'a casei representantiloru din 9 nov.

Se deschide la 10 óre. Cetindu-se si autenticandu-se protocolul, ablegatulu natiunale dlu Dr. Alessandru Mocioni ié cuventulu si dice:

On. casa! Acù cam o septembra, am adresatu o interpellatiune dlu ministru-presedintele, la carea pana acum n'am capetatu res-

la elaborarea adeveratului Dictionariu academicu alu limbei romane.

Aceea ce mai alesu nu place dlu Odobescu in Dictionariulu-proiectu, este marea multime a neologismilor.

Dlui pretinde că in liter'a A de abia ar fi gasit u vre o 460 cuvinte romane, si că unu restu de vre o 1671 ar fi neologismi. La acést'a respundu că, cu totu respectul nostru pentru cele vechi, nu ne potem margini la limb'a traducatorilor cartiloru bisericesci, nici la limb'a de la 1830. Insasi limb'a dlu Odobescu de la 1850 nu mai sémena cu limb'a dsale de astazi in 1871. Pe candu vorbiá dlu Odobescu, eu am insemnatu 2/3 neologismi in vorbirea dsale, cuvinte necunoscute scriotoriloru nostri pana la 1830, astazi generalmente usitate. Suntemu in progresu. Nu cumva dlu Odobescu vré ca cuvintele limbei sale proprie sè nu le gasescă fie-carnia, sè se publice infocmai in acestu magazinu, cu sistem'a si ortografi'a autorului; acestu magazinu sè servésca apoi cu timpu luj Dictionariulu romanu?

Cu tóte acestea recunoscu si eu că, in proiectulu-dictionariu sunt multe cuvinte formate de insasi comisiunea, cari n'au fostu, nu sunt, nici credu că vor fi vr'o data adoptate de Romani. Acestea in adeveru poteau sè lipsescă din proiectu, precum si de exemplu verbulu „adiecer“. In sessiunea din anulu trecutu se decisese, ca acestu cestiu se figurede numai ca tema pentru derivele abiectu, abiectiune, etc.; mi pare reu că comisiunea a gasit u cuale a-lu primi din nou in Dictionariu, dandu-i o desvoltare ca la ori-care altu cestiu generalmente cunoscute in literatur'a romana. Limb'a si are logic'a s'a propria; pentru că avem abiectiune, nu urmádia sè avem necesarimente si abiecere, precum, pentru că Francesii au adjacent, nu urmádia sè aiba si „adjacer“.

Planul dupa care urmádia comisiunea in lucrarea Dictionariului, este alu societati; acestu planu mi place, desii comisiunea nu tot-deun'a mi pare fericita in esecutarea lui.

D. Odobescu vré returnarea planului insusi, returnarca regulamentului lessicografic. Eu unulu marturisescu că nu sum amicu alu tuturoru returnarilor. Me temu că Romanii pré multe de tóte restórnă, incependu inca de la Negru-Voda. Sè fumu mai conservatori celu putienu in ale scientiei. La 1869 votaramu regulamentul. Lucrarea a si inceputu dupa acestu regulamentu. Sè nu-lu returnàmu, si mai bine sè priveghiamu ca lucrarea sè mérg, inainte conformu regulamentului si conformu tuturoru decisiunilor societatii.

D. Odobescu cu o singura lovitura sfarma duoue regulamente, si regulamentul pentru comisiunea lessicografica, si regulamentul societati; căci dupa acestu din urma, nu se potu tipari sub numele societatii lucrari d'ale membrilor, neceritate de societate. Ei bine! dupa propnerea dlu Odobescu, in magazinulu da-

FOISIÓRA.

↔

Cestiunea Dictionariului limbei rom. in Societatea academică de Bacuresci.
(Sectiunea filologica.)

Siedint'a din 4 septembra v. 1871.

(Urmare.)

Dlu Papiu continua:

Trecu acum la propunerea dlu Odobescu. Dsale nu-i place planulu dupa care se lucrézia Dictionariulu, dlu cere returnarea regulamentului comisiunei lessicografice, si propune o mare colectiune, unu magazinu, o adunatura de cuvinte, la care se colabore toti membrii in deplina libertate, si lucrarea, adeca colectiunea fie-carnia, sè se publice infocmai in acestu magazinu, cu sistem'a si ortografi'a autorului; acestu magazinu sè servésca apoi cu timpu luj Dictionariulu romanu?

punsu. In urm'a faimelor cu se colportă și despre a caror temei astăzi nu ne mai pot temu îndoială, trebuie să renunciăm la speranță că avem norocirea ca să mai vedem prilejul ministrului președinte în această sala. De aceea me semnună indemnitatea lui cuvenitul în această cauză. Nu pot să sciu, cărui au fost motivele dului ministrului președinte, de nă respun la întrebarea mea. Se poate că din acestu punct de vedere, din care a manecat dsa, aceleia să fie intemeiate. -- Eu nu voiu să sămănu (s'adămu!) eșalonul tacerii sale. Acele două cestioni, în privința căror am cutesat a interpellă preșul ministrului președinte, interesându adesea o mare parte a locuitorilor din tără; desigurări lor și de cea mai decicătăria influență pentru organizarea și dezvoltarea ca statu a patriei noastre. Tacerea dului ministrului președinte la totă întemplare nu va potențializa neliniscea, ci numai o vă mari. Dar despre totă aceasta nu voi să vorbesc, me marginescu numai la lăptrea formală a lucrului.

Candu me adresesdii unui ministrului cu o interpelare, (S'adămu!) me folosescu de de un drept al meu ca reprezentant și tine că, nici un ministru nu poate trece cu vedere la interpelarea adresată lui, fora a violă anului dintre cele mai cardinale drepturi a parlamentului, a legislativei, (aprobată din stangă) căci dacă respunsul ce este să se dea la interpelare, să face dependență de la voia ministrului președinte, insuși dreptul dă interpellă este iluzoriu. (Strigăt din stangă: adevăratu!)

Aceptu și sper că în casulu dacă dulu ministrului președinte să arătă mai infacțiunea data în această sala, elu mi va răspunde. Mi-ar pară fără deosebită, dacă m'asă vedea inselat în credere ce am pusu în sentiu constituiunulu alu Dsase. (Aprobări.) --

Ministrul de interne V. Tóth, prezintă proiectul de lege pentru modificarea legilor electorale despre care să amintiu în revistă politica din anul trecut. Mai prezintă casei și unu proiect de lege pentru organizarea administrativă internă a capitalei Buda-Pesta. Amendamente proiecte de lege se vor tipari și imparti între ablegati. --

Urma spre desbatere mai departe legăa despre venirea și se primesec 29 de §§. cu multe adausuri din stanga, prin cari legea cesciga o coloare multă mai liberală.

Ceia lăzit 15 §§. se vor desbată în siedință de mane-di. -- Siedința se redice la 2 ore.

Giladu, în 26. octombrie 1871.

(Tandem aliquando, incepem să noi și resuflă și a speră!) Cu viața bucuria vinu a aduce la cunoștință onoratului publicu că ven. consistoriu român din Caransebes și a luat destăcam tardior — inițiativă, pentru de a organiza o data și deranjatul nostru protopresviteratu.

Destăcam tienuramu unu sindru protopresviterulu străordinar, sub presidiul dului protopopu alu Jebelului Ales. Ioanovicu, că comisariu consistorialu, cu care ocazia nu se comunică suspinderea de la oficiu a dului protopopu tractualu Joane Petroviciu Seimanu, parte pentru incapacitate, parte pentru multe planșori și învinuiră, ce-lu apăsa, și moșava intentarea de incușionare disciplinaria în contra sa. Ilu compatitivu, dar nu-i potențu, nici nici este permisă și ajută; căci acă este recere interesulu tractului întreg, acă este receptă moralitatea și legăa. Pentru incapacitatea

constatată a unei persoane său familie, nu poate suferi cele mai mari scaderi unu tractu întregu. De altam ven. consistoriu lă recompenzatu deplinu pre dlu pr. popu Seimanu, lasandu-i titulu, o parochie și iuriu și 200 fl. v. a. venitul anualu. Administrarea provizoria a acestui tractu să acrediteze dului parochu și asesorul consistorial din Fizeșu Ales. Popoviciu. Totu în această siedință să constituise comitetul și scaunulu protopresviterulu și să alese membrulii episcopiei tractuale; afora căcă s'au arodată în tractu trei sub inspectorate scolare, denumindu-se de subinspectorii domnii Aless. Burgrinu, ases. consil. și parochu în Cebza, Nic. Cosinaru, vice not. cotelu, si Trifu Gaitia not. în Giladu.

In fine am a observat, că sinodulu a decis în ea mai buna ordine și armonie, spre multiamarea tuturor. -- Cela atotpotrivit deversare datorile sale bogate preste ușanele or-ganelor său faptorilor noui! --

Suceava, în Bucovina, 2 noiembrie.

(Plangerile studentilor Gimnasiali.) Acolo, unde odinioară falșia cu fala standardul romanismului și mușele să adau apostol, acolo unde în decursul timpului lor vitrege, totu s'au storsu, ramenant numai simple ruine de amintirea gloriei române, acolo era să înfăntătu, prin zâlulu și staruntru barbatilor luptători pentru totu ce este în favorele poporului român, unu institutu gimnasial, care să e eter-nisidie memorii maretiei „Sucevei”, prin esirea atâtorei junii români, să scutea și sprințu morale alu națiunei și a intereselor române pentru venitură.

Petră unghiului alu acestui institutu a fostu: „cultura națională”, și conformu acestei temelie, n'a lipsit și junimea studișoa româna, urmandu consiliului bravilor conduceitori, de a-si oferi denariulu seu pentru înfăntuirea unei bibliotece, constatările numai eschisive din opere românesc, sub supraveghierea respectivului profesor de limbă română, la gimnasium superiore Sucevă.

Urmandu acestui interesu de cultură, junimea gimnasială a întrubuită timpulu ferierilor spre a aduna în Bucovina materialul sănătos, din care apoi s'au cumpăratu cărti române, — sprințu fiindu ea întru acătu de barbati binetacori, cari li-au înlesnitu prin succursulu lor realizarea acestei idei. —

Dacă bibliotecă, proprietatea studentilor români de la gimnasium superiore Sucevă, să înfăntătu, depunându-se opurile procurate, în localitate profesorul de limbă română D. C. Andrieviciu, carele a denumitul pre unu dintre junii studinti de bibliotecarii, avându elu de a înregistra totu opurile afișării — într'un catalog.

Mercuri-a, sămbata și dominică erau date destinate, întru cari junii gimnasiali aveau dreptul de a-si împrumută căte o carte spre lectura privată, — împrumutatorul se însemnă într-un protocolu anumit, și înapoiindu bibliotecariului opulu împrumutat, avea dreptul de a-si înnoi împrumutul.

În modulu acătu să a folositu junimea gimnasială de opurile bibliotecei menținute sub conducerea profesorului C. Andrieviciu, carele nu numai că s'au îngrijit de înmultirea ei, și procurase opurile cele mai eminente din toti ramii de științe, în folosul junimei. —

Denumindu-se într-o respectivul profesor la catedră pentru studiul dogmatic, din Cernăuți, și-a luat remasă bună de la gimnasium Sucevă și biblioteca junimei gim-

nasiale a încredintăto supraveghierei parintele Beldeanu.

Sub această conducere de grada ne-am încredintăto, că nici lipsesc protectorulu celu binevoitoriu, — junimea nu poate participa la imprimaturu din proprietatea sa, er destinu unu bibliotecarii din mediul judecătării gimnasiale să a desfășurat, manipulându parintele Beldeanu cu bibliotecă junimei gimnasiale într-un mod autocton.

Tîntă, ce să urmată la înfăntuirea acestei bibliotece, nu s'au mai putut ajunge, și asia junimea în decursu de doi ani să a vedut lipsa de unu mediu de cultură, procurat prin propriu-si ostenă!

Ba încă ce să vedi! Denumindu-se parintele B. de parochu la Bucovina, și deținându-se din Suciuva, a dispărută și bibliotecă cea cu atâtă starnindă înfăntată și augmentată de fostul profesor Andrieviciu! și acum plange întră junime, vediendu-se despăgubită de unicul acelu scumpu mediu de cultură națională, pre care să-lăsă adunatua ea însăși în care se află opurile cele mai eminente ale datorilor români. —

Ortana și viimită să acuma junimea gimnasiale, și intru această nedumerire apelădă la publicitate, anunțându în lumea mare că, perirea noastră nu avea să o așteptă de la străini, ci de la ai noștri! (N'aveti dreptate, Hotii și talhai sunt — cosmopoliti, prin urmare atâtă de putenie ai noștri, ca și buna ora advacății jidovilor din Iasi!) — R. e. d.

Remasătore la calendaria germană de Walter-Scot și altele asemenea ni s'au transu prin parintele Beldeanu sub numele de biblioteca a studentilor gimnasiali, adresându-se profesorul Balcar, ca acătu să le înregistreze în catalogul cărților pentru bibliotecă gimnasială, și acătu ca unu donu din partea sa, ne mai arendă catalogul cărților unde se facă înregistrările opurile memorate bibliotecă junimei, nice macar înaintându protocoale ce ar pot să lamurășe, că care studintă împreună dăruie vre o carte.

Acătu procedura și demonstrează de totă compatimirea; și perderile ce i s'au causat la junimea studișoa româna, devină immense, căci ea este despăgubită de unicul midiu de cultură națională, și încea de proprietatea sa eschisiva!

Unu studinte.

Noi nu lipsim dă adăuge aici indată: 1. Apelul nostru catra parintele parochu Beldeanu, că indată să restituiește pană la cea din urmă cărticica, biblioteca studentilor români de la gimnasium Sucevă, său să se legitimeze cu deosebita năre parte la instruirea aceleia? Denuncierea acestei cauze și Consistoriul din Cernăuți și Tribunalul criminalu competente! R. e. d.

Delegatiunea societății academice române.

Premiul Evangelie Zappa.

Eiind că antaia publicațiune de concurs pentru lucrarea celei mai bune sintactice române nu a datu nici unu rezultat, de aceea, conformu decisiunii societății, luate în siedință din 9 august 1871, pentru aceeași lucrare se repunea concursul cu programă și condițiiile următoare:

I. Programă.

Partea sintactică a gramaticii limbii române va cuprinde:

1. O introducere generală, în care se vor stabili, prin exemplu, trasele atâtă din limbă

propria, cătu să din alte limbi, mai verosimil din limbile clasice și surori cu a noastră, diverse relații în care se poate pune conceptual spre enunțarea cugetărilor, stabilindu-se totu deună data și terminologia sintactică cea mai bună ce s'ar poate de după cele mai noile lucrări gramaticale.

2. Sintasea specială a limbii românești, în care se vor desvolta în detaliu totu modurile de spresiune a fiecărei din relațiile stabilite în partea generală, cauzându-să deosebește modul de spresiune exemplu numeroză atât din limbă populară, cătu să din cartile noastre cele mai bine scrise, vechi și noue, producându-se la fiecare modul de spresiune a unei relații sintactice și idiotismii limbii, alaturându-se fiecare din aceste forme de spresiune cu cele analoge din alte limbi, mai ales românești, cauzându-se în fine pe deosebirea să se alăpteze mai corecte spresiuni, era pe deosebirea să se pună în vedere solecismii și frazele neadmisibile din limbă noastră.

3. Topică romanescă, în care se va stabili pe deosebirea: care este construcția româna comună; era pe deosebirea se vor aresta abaterile de la această construcție, punându-se în lumină, prin exemple indestulătorie, necesitatile de spresiune din care nasau inversiunile construcții comune.

4. Regulele detinute de ortografie, cum să se punctueze.

5. Unu conspectu istoricul al diverselor faze prin cari a treutu limbă românescă și sintasea ei, pentru ca din acătu să se tragă concluzii a supră calităților generali ale frânsi romanesci.

Acestu conspectu insă nu se cere de rigore, ci se lasă în voia concurenților.

II. Conditiunile concursului sunt:

1. Marimea opului are să fie celu putin de 20 cople tipărite în octavă mare, cu litere garnit.

2. Terminulu, pana candu manuscrisele concurenților au să fie trimise societății, este 15/27 iulie 1873.

3. Manuscrisele vor fi scrise în modul legibil, de mana strânsă, paginate și legate în fascicul. Pe pagină antaia vor porta o deviză în versă de limbă, scrisă de asemenea cu mana strânsă. Aceeași deviză se va scrie și pe unu plăcuță cu sigilu înaintându-l autorului, în care plăcuță va fi închis numele concurențului.

4. Manuscrisele se vor cerceta și judeca de secțiunea filologică, care va propune societății academice, în siedințe plenare, premiarea aceloră din opera, cari vor satisface programei.

Manuscrisele respinse se vor păstra în arhivă societății pana ce se vor reclama de autori lor, ale caror nume remană necunoscute, fiind că plăcuțile ce le vor cuprinde nu se vor deschide.

5. Premiul destinat pentru lucrarea care va atinge perfectiunea, va fi de 400 galbeni; sunt însă destinate înca duouă premii, unul de 200 galbeni și altul de 100 galbeni, în favoarea celor doi concurenți, cari s'ar apropiă de perfectiunea cerută.

Președinte: A. Treb. Laurianu.

Secretar general: I. C. Massim.

Nr. 1187./Epit. 433.

Circulariu

Senatul episcopal alu Consistoriul român din Aradu, catra toti protopresviterii districtuali,

le ar intră, în numele societății, totu lucrările colaboratorilor, nerevediute de societate.

Inca o data, planul sistematic după care este să se lucreze Dictionariul în urmă decisiunea societății de la 1869, e bună. Acesta plan dorescă să se execute, conformu regulamentului și decisiunilor noastre.

Dar lucrarea Dictionariului după acestu plan, nu împede cătu să dețină magazinul său colectivă de cuvinte, la care dulu Odobescu nu tiene mai multu de cătu noi toti.

Propunu deci:

1) Respingerea propunerii dului Odobescu; căci, intru cătu se propune magazinul de cuvinte, în privirea acătu avem decisioni luate; er intru cătu tinde la resturnarea regulamentului și a ideiei de unu Dictionariu și Glosariu, propunere este neadmisibile.

2) Comisia se lucrează înainte, observându regulamentul și decisiunile societății.

Să nu opuna comisia, în facă a decisiunilor sectiunii filologice, rigoreea logicei ce urmărește domnia lor, să nu dică că nu se votădă a supră sciinție, căci și limbă română e formată prin majoritatea mintilor române. Libertatea comisiei în lucrarea Dictionariului e reglementată prin decisiunile societății care nu le poate ignoră.

3) Să se pastredie în archivul societății manuscrisele colaboratorilor.

4) La primă sesiuneă viitoră sectiunea filologică să ie în desbatere ortografiă.

5) La sesiunea viitoră să înceapă desbaterea speciale a Dictionariului-proiectu.

6) Să se publice din nou concursuri pentru colectivă de cuvinte și pentru Dictionarie specială.

7) Dupa esemplul datu de Buday eu începutul secolului, (vedi Annal. III, 107) ar fi de dorit ca comisia să cunoască lessicografică, cu

ocasiunea lucrării Dictionariului și a Glosariului, să formăde să Dictionariu special, să a nume unu Dictionariu special de totu cuvintele de origine latine cătu s'au pastrat in gura poporului român; de asemenea, de cuvintele vechi, de origine greacă, de cuvintele străine primele de Români, preste totu in deosebite epoci s. a. a. a. Aceste Dictionarie speciali ar fi adevărate documente istorice pentru originea și cultură poporului român, și pentru relațiile Romanilor, vechi și mai noue, cu deosebito poporă in cursu de secol.

8) In fine, propunu reducerea editiunii la 2,500 esemplară, forsă ca membrii comisiunii să aibă dreptul de a scăpa mai multe esemplare chiar eu spusele lor proprie.

Domnii mei! mi-jea voia de a termina cu o așa deosebită. Unu inimic alu Dictionariului nostru se întâlnescă în ilile acestea cu unu barbatu fără distinsu de acă din capitală, care

inca nu era incantat de acestu Dictionariu. Se incinge o discuție animată a supră Dictionariului. Cela de antau dice: Să am bani, a-si dă atâtea și atâtea milii de galbeni, ca să împedescă scăderea acestui Dictionariu. „Er eu,” respunde celălalt, „care inca nu admiru lucrarea cum se face, astădată, să dă însoțită și întreținută, cătu mai curându la lumeni, fia chiar și mai reu. Eu consideru, continua, acătu lucrarea, ca dintă de lapte să sunt condiționea necesară pentru creșterea dintilor adevărați, cu cari nu servim în urmă totă viță. Fa Dictionariului proiectu ca dintă de lapte a copilului; ca acestia vor cădea multe dint'ensul; dar acestu proiectu va produce necosarminte, dintii cei de cane, cei sănatos

Prin care se facu dispusetiuni prov. cu privire la venitele parochierelor vacante, pana la rezolvarea cestiunii de reducere.

Consistoriul episcopal avandu în vedere principiul pronunțării de la congresul nostru național bisericesc, despre îmbunătățirea dotării preotilor nostri și respectivă reducerea parochierelor, încă în ședință plenară din 11 iunie și 9 iulie 1871, Nr. 27 și 34 au dispus: ca venitele parochierelor vacante pana la definitivă rezolvare a cestiunii de reducere parochiale să le folosească respectivii preoți, cărui administrație și implinește funcțiile recerute ale parohiei vacante; avându-*covenită privatia la redevă și orfani remasă după reposatul parochu*, să mai vertosu la fondul general dicesanu.

Din incidentul acesta, spre scire și acordare se dispun următoările:

1. La casu, déca vr'o parochia în atare comuna devine vacanta, și conformu concluziei lui congresualu din anul 1870, Nr. prot. 77 cadre in categoriile celor de redus: venitele le folosesc parochiul concernant, in creditat cu administrația și respectivă suplinirea funcțiilor preoiescici.

2. Respectivu parochu administratoru este inșa indatoratu, pe săm' a veduvei și orfanilor reposatului parochu, a respondere pe unu anu de dile diumetate din totă venitele parochiei vacante, și a nume: din stola, biru si sesia; era in casuri, unde după mórtea cutarui preotu, nu remanu următori legitimi, a deca neci veduva neci orfani, întrig'a diumetate a venitului este destinata in folosul fondului generalu al dicesei.

3. Dupa escontentarea competitiei de diumetate a venitului, meniu pe săm' a veduvei și orfanilor, pe unu anu de dile, respectivu parochu administratoru este obligat, pentru usufruirea intregului venit, amintită în punctul precedente, a numeră o suma anuala in favoare fondului dicesanu generalu, care suma se va stabili din casu in casu prin senatul episcopal alu acestui Consistoriu episcopal.

4. Dispusetiunea de facia are valoare obligatorie pentru totă casurile evenite de la aducerea decisiunilor Consistoriului plenar mai susu provocate. Dreptu aceea concernantele domnului protopresviter este insarcinatu, a face arătare acestui Consistoriu despre acele parochii, cărui in decurgerea timpului au devenit vacante, fora de a se fi indeplinitu să redusu, și ale căror venite le folosesc respectivu preotu administratoru, ora de a se fi observată aceste dispusetiuni.

Despre publicarea acestei ordinatiunii tuturor sinodelor și comitetelor parochiale, Précinsti'a Ta esti poftită a relaționă la timpu seu.

Datu din siedintă a senatului episcopal, alu Consistoriului episcopal, tienuta in Aradu in 22 octovre 1871.

Din increditarea Presantie Sale Domnului Episcopu dicesanu:

Andrei Papp, m. p.

Protosincelu, ca presedinte substitutu.

Estradatu prin Referințele:

Petriu Petroniciu m. p.

Asesoru consistorialu.

PROTOCOLUL

adunarii generale a "Reuniiunei" invetigatorilor romani gr. or. din dieces'a Caransebesului, tienuta in Caransebesu sub presidiul dlu invetigatorului Vasiliu Nicolescu, in 26, 27 și 28 septembrie st. v. 1871.

(Incheiare.)

Marti dimineti'a in 28 sept. st. v. din lips'a nrului recerutu alu membrilor redicandu-se siedintele adunarii generale, la propunerea dlu prof. Musta, membrii de facia ai Reuniunei să constituiescu în conferintă, pentru că se termine totă agenda cărui nu suferă a menare pana la adunarea viitoră.

Conferintă I.

1. Tiapu propune, ca senatul scolaru dicesanu să pedepsescă pre toti invetigatorii cărui n'au venit la adunarea generală.

Jonasiu observa că venitul scolaru n'are dreptulu d'a pedepsă, ci membru Reuniunei să se ingrijească a schimbă statutele astfelui, că previna eventualitatele neplacute d'a nu potă lua concluziuni. Propune deci că spre acestu scop să se convōce o adunare straordină.

naria, la care, conformu statutelor, se ie partoii membrii reuniiunei, său celu putienu $\frac{2}{3}$ din numerul loru totalu.

Presedintele întrebă conferintă daca primește propunerea dlu Jonasiu?

Tiapu e contra acestei propunerii și rōga conferintă ca toti membrii Reuniunei să se provoce oficial mintea a se infacișa la adunarea generală ordinaria din anulu venitoru pentru a modifica statutele.

Dlu protopopu alu Oravitei J. Popoviciu propune că fie-care membru alu Reuniunei să se deoblige in scriisu a veni la adunarea generală ordinaria din anulu viitoru. Se primește.

2. Chinesu întrebă pre casariulu reuniiunei, pentru ce i-a marita sumă competiției de membru activu alu reuniiunei; căci desii s'a statoritu din partea comunei că plata sumă a de 300 fl. v. a. dar in acăstă sunt si naturale intielese.

Casariulu i respunde, că cele 300 fl. sunt salariu statoritu si că a procesu in sensul statutelor.

Dlu Jonasiu spune cumca este justu, că dice Chinesu, dăra nu este legalu, este deci mare lipsa de modificarea statutelor. Se ie spre sciintia.

3. Dlu Musta propune, ca ratiociniul să se ie spre sciintia si conferintă să se redice.

Findu că comissiunea pentru revisiunea cassei reuniiunei inca nu si-a facut reportul, se decide a se tienă conferintă si după mediadi, candu numită comissiune va avea să raporteze despre starea cassei. Dupa acăstă siedintă se redice.

La 3 ore după amidiadi deschidiendu-se conferintă, toti asteptau venirea la conferintă a Il. Sale parintelui episcopu J. Popasu, carele la amidiadi a sosit do la Ciacova, și ni-a promis să ne onora cu presentia sa. Preste putine minute infacișandu-se ilustra persoana, conferintă ilu intempina cu cantarea "Pre Domnul si archiereul nostru Dumne! padiesce-lu intru multi ani!" Si cu cantarea "bine esti cuventatu Christose." — Dupa intempinarea Il. Sale, presedintele deschide

Conferintă II.

4. Parintele episcopu salutandu pre toti cei adunati, ii indemna a lucră cu perseverantia spre ajungerea nobilului scopu alu Reuniunei, pe săm' a careia daruiesce 100 de fl. promite apoi că la adunarea generală viitora a Reuniunei va participa sub totu decursulu ei. —

Presedintele primindu coi 100 de fl. de la Il. Sale d. episcopu, ii predă cassariului reuniiunei si prin cuvînt petrunditorie i multiamese Il. Sale in numele reuniiunei pentru zelulu si sacrificiale Sale in interesulu ameliorarii sortei invetigatorilor si a scolii romane.

5. Comissiunea esmisă pentru suprarevisuirea computului reuniiunei pre an. 1871 raporta in acăstă privintia prin referințele ei Jacobu Crisanu, asia si despre bugetulu pe an. 1872.

Din acestu reportu se vede că de la adunarea generală de anu par'acuma au incurstu in cass'a Reuniunei 375 fl. 61 cr.

Adunandu la acăstă suma capitalulu remas din a. 1870 796 fl. 58 cr.

Sumă totală a perceptiunilor face 1172 fl. 19 cr.

S'au spesatu 72 fl. 55 cr.

Detragendu-se aceste spese din sumă totală, ramane capitalul curat 1099 fl. 64 cr.

Din cari 932 de fl. se află elocati in cass'a de pestrare din Lugosiu, era restul de 167 de fl. 20 cr. cari au incurstu sub decursulu adunarii generale, se află in cass'a Reuniunei. —

Bugetulu pre a. 1871/2.

Pentru procurarea unor cărti pedagogice, pentru corespondintie si alte spese neprevăzute s'a preliminatu . . . 100 fl. — cr.

La cari adaugandu-se și restulu de 17 fl. 45 cr. din anu espirat 17 fl. 45 cr.

Sumă totală face 117 fl. 45 cr.

Computul se află intru totă corectu ce ie spre sciintia.

6. Dlu agintă E. Susa reportăza despre banii incorsu la densulu, si a nume de la Franc. Giurieciu a primitu 1 fl., de la Nicolai Peresin si

Rangia căte 40 cr. Jos. Musicoiu 20 cr. preste totu deci au incurstu 2 fl. v. a. cari se predau cassariului.

7. Presedintele impărasesc cumca cu ocazia conferintelor invetigatorilor tineri este anu in Oravita dlu Marsiovsky, asesoru la sedi'a de acolo, a recomandat invetigatorilor că unde nu sunt inca scăle de pomeria să se infiintze de acelea, eră unde déjà sunt, să le cultive, căci a este gradini aducu unu venitul insemnatu.

Spre a cere deslucirile necesare de la d. Marsiovsky despre modulu cultivarii si manipularii astorii specie de gradini, s'a alese dintre invetigator o comisiune de trei, carea roagăndu pre dlu Marsiovsky a-i dă instructiunea necesaria, se reportăde despre acăstă adunare generali. Dlu Receanu, invetigatorul din Ciudanovita, ca referințele acelei comisiuni neinfacișandu-se la adunare, tramite reportul comisiunii in scriisu, pe carele presedintele ilu dă notariului spre cetire. Notariulu ceteșce reportul in care sunt specificate spesele ce se receru la cultivarea unei gradini de pomeria.

8. La propunerea dlu C. Popoviciu se aduce multiamita protocolaria dlu Marsiovsky.

9. Parintele episcopu aduce la cunoștinția, cumca in privint'a astorii specie de gradini sunt ordinatiuni ministeriale. Invetigatorii să staruiesca, ca comunele să tiana gradinile in stare corespondentă acelor instructiuni, si déca comun'a politica nu va avea bani pentru a acoperi spesele necesare, acestea să se imprume de la comun'a biserică. — Chinesu: findu că ministeriul a emis comitatelor, cercurilor si comunei ordinatiuni pentru a inființa si cultivă gradini de pomeria, invetigatorii insasi să raporteze judorii cercualii respectivi dăcesc aceste gradini se tienă si cultivă conformu ordinatiunilor ministeriale din partea comunei, locuitorii politice, căci judii cercualii pana acuma au fost totdeun'a falsu informati, era candu vor cunoșce adeverată stare a gradinelor, de siguriso isi vor face detorinti a loru.

Parintele episcopu recomenda Reuniunei a cercă totă pana va aflat medilocul prin care mai cu siguritate se poate ajunge la scopu.

Se decide, ca invetigatorii să raporteze respectivilor judi cercualii candu comun'a ar neglige cultivarea gradinelor si de nu va ajută nici acăstă, să reclame ajutoriulu comunei biserică.

11. Dlu jude cercualu Petricu predă cassariului reuniiunei sumă de 10 fl. la carea au contribuitu dnii Brancoviciu si Vasilieviciu căte 5 fl., pentru procurarea unei flămuri pre săm' a reuniiunei invetigatorilor. Contribuitoriul se spuma multiamita protocolaria. —

Tiapu propune a se tienă si conferintă a adunarea generală a reuniiunei in Boccea-montana. C. Popoviciu observă că nefindu intruniti in siedintă a adunare generală a reuniiunei, ci numai in conferintă, nu potem decide.

Parintele episcopu de opiniunea că se proiectă numai locul fiitorii adunari generale si apoi să cerem consentimentul celor lăsiți membri.

Propunerea Il. Sale se primește, otarinđu-se ca adunarea gen. viitoră se să tiana in Boccea-montana.

13. Dlu Bartolomeiu, secret. episc., daruiesc pentru flămura reuniiunei 10 fl. cari se predau cassariului, și dlu contribuitoriul se aduce multiamita protocolaria.

14. Presedintele propune a se alege o comisiune pentru autenticarea protocolului. C. Popoviciu recomenda ca membrii acestei comisiuni să se alăzea din cei ce locuiesc mai aproape de Lugosiu. Să primește și se alegă cu acclamație Constantinoviciu, N. Maru și I. Jivanu cari in restimpu de o septembra au venit la presidiul pentru autenticarea protocolului.

15. Dlu Iuliu Petricu tiene o cuvântare in carea arăta meritele Il. Sale a parintelui episcopu pentru scola si invetigatori, si urăză sănătate si viață îndelungată. (Strigă entuziasme de "să trăiescă Ilustratii Sal!")

16. Parintele episcopu observă cu modestie cumca este detorinti'a unui archiereu a grigi si a lucra pentru fericirea poporului. (Urari entuziasme de "să trăiescă")

17. Tină inca se adresă d. episcopu Marsiovsky, cu un discursu de incheiare, in care a fostu intreruptu de cantarea "Pre Domnul si archiereul nostru, Dumne! padiesce-lu intru multi ani!" si de entuziasme "să trăiescă"!

18. Chinesu propune a se aduce multiamita

mita protocolaria cetătenilor Caransebesului pentru primirea cea caldurăsa, cu carea ne-az onoratu. Se primește.

19. Presedintele aduce la cunoștinția cumca dejă sa esprimă prin o comisiune antistie comunala a Caransebesului multiamita in numele intregei reuniiuni pentru caldurăsa primire. Se ie spre sciintia.

Ne mai findu alte obiecte de pertractat, Il. s'a binecuvantă pre toti cei de faca si petrecutu de cantarea: "Pre Domnul si Archiereul nostru, Dumne! padiesce-lu intru multi ani!" — se deține, era presedintele incheia conferintă.

Lugosiu in diu'a S. Parascheve 1871.

Vasile Nicolescu, m. p.

presid. reuniiunei.

Jonu Simu m. p.

notariu.

Postu de contabilu.

Cu privire la apropierea timpului pentru activarea "Institutului de creditu si de economii Albina", care in prim'a linie se va occupa cu afaceri de economii si cu operatiuni de creditu ipotecari si de escomptu, se deschide prin acăstă concursu pentru ocuparea postului de contabilu la acelu institutu.

Competenții au dă tramite cerile loru proviziate cu documente autentice despre calificatiunea loru teoretica si practica, despre serviciul loru de pan' acum la asemenei institutu ori alta careva banca, si despre cunoștinția de limbi, la comitetul subsemnatu (Sibiu, strad'a Macelarilor, Nr. 110) pana in 30 noiembrie a. c. calind. nou, aretandu totu-oata si conditiunile, pre langa cari sunt aplecati a primi acelu postu.

Sibiu, 20 octobre 1871.

Comitetul pentru fundarea Institutului de creditu si de economii Albina"

Concursu

La statuies invetigatoră vacanta din comun'a Dragomirescu, in protop. Lugosiului, comitetul Carasiului, se deschide concursu pana in 15 noiembrie v. a. c.

Emolumintele sunt: in bani si relutu de naturalie peste totu, in suma de 200 fl. v. a. si cortelul liberu.

Recurenții au a adresă concursele, provizuite cu timbru si testimoniu de calificatiune, catre on. Sinodul parochialu gr. or. din Dragomirescu, la dlu protopopu G. Pesteanu in Lugosiu.

Dragomirescu, in 15 octobre v. 1871.

In contilegare cu D. protopr. tractualu.

3—3

Comitetul parochialu.

Concursu.

Se publică pentru postulu de invetigator la scol'a romana gr. or din suburb. Temisiorei Maieri, cu termișulu pana la 27 noiembrie c. v. a. Emolumintele sunt: Salariul anualu 420 fl. v. a. cortelul liberu cu 2 incaperi, gradina pentru legumi, si 4 orgii de lemn, din cari se va incajda si scoala.

Doritorii de a ocupa acestu postu au a adresă resursele catre resp. Comitetul parochialu, instruindu-le cu estrasi de botuzu, testimoniul din pedagogia, atestatul de calificatiune si despre portarea sa morala, si să fie bine deprinsu in cantările bisericesci. Cei cu clasa gimnastică său reală vor fi preferiti.

Temeș-Maieri 19 octobre